

Zajęcia teatralno-aktorskie dla młodszych dzieci

Podczas zajęć teatralno-aktorskich dzieci będą coś udawały lub wcielały się w różne role. Zajęcia takie rozwijają u dzieci wyobraźnię, pewność siebie, ekspresję, umiejętność komunikowania się z innymi oraz współpracy w grupie. Oto przykłady, w jaki sposób można zachęcić dzieci do zabawy w małych aktorów. (Zobacz: Illinois Early Learning and Development Benchmarks 25.A.ECa, 25.A.ECb i 26.B.ECa).

Kostiumy, przebrania i rekwizyty teatralne.

Duża ilość i różnorodność kostiumów do przebrania i rekwizytów pomoże wykreować różne scenki z prawdziwego życia rozgrywane np: w warsztacie samochodowym, w restauracji, w sklepie, na polu kempingowym. Zaproponuj dzieciom takie rekwizyty, które tematycznie będą odpowiadały treści przedstawienia. Dobrze jest korzystać z rekwizytów odpowiednich dla chłopców i dla dziewczynek oraz takich, z którymi będą mogły się identyfikować dzieci pochodzące z różnych grup etnicznych..

Klocki i przedmioty dające się przedstawiać.

Aby zachęcić dzieci do zabawy w teatr można używać niedużych zabawek i klocków do budowania. Figurki zwierząt, małe samochodziki i ciężarówki, małe ludziki i mebelki to przykłady drobnych zabawek, które mogą być wykorzystane w zabawie wraz ze wszelkiego rodzaju drewnianymi klockami, klockami z kartonu, małymi kostkami i plastikowymi klockami, które dają się ze sobą połączyć.

Odgrywanie historyjek.

Przeczytaj lub opowiedz dzieciom jakąś historyjkę. Następnie poproś je, aby spróbowały przekazać jej treść bez używania słów i wydawania dźwięków. Np. historyjkę o polu kempingowym można w ten sposób opowiedzieć naśladowując za pomocą gestów rozbijanie namiotu, zbieranie chrustu na ognisko, łowienie ryb na kolację lub przypiekanie marshmallows nad ogniskiem.

Możesz również opowiedzieć dzieciom historyjkę posługując się dźwiękami. Zapytaj dzieci co według nich te dźwięki oznaczają. „Pewnego dnia szłam ulicą, gdy usłyszałam... [zastukaj kilka razy palcami w blat stołu] Co to mogło być? Po czym opowiedz dalszy ciąg historyjki. Niech dzieci zgadują, a ty możesz przy pomocy rąk wydawać coraz to inne efekty dźwiękowe, np. lekko stukać jednym palcem, uderzać w coś rytmicznie całą dłonią, klaskać, itd.

Zabawa w pantomimę.

Zaproponuj dzieciom, żeby odegrały znane im czynności bez wydawania żadnych dźwięków. Zapisz przykłady takich sytuacji na oddzielnych kartonikach, które dzieci po kolei będą losowały. Przeczytaj treść wylosowanej karteczki dziecku albo dzieciom dobranym w pary tak, żeby nie usłyszały tego inne dzieci z grupy. Pozostałe dzieci będą musiały zgadywać, jakie role odgrywają ich koledzy. Można wykorzystać proste pomysły i np. przedstawiać czynności takie, jak mycie zębów, piłowanie drewna, rozmowę przez telefon lub bardziej złożone takie, jak gra w piłkę, robienie zakupów, lub przygotowywanie się do spania.

Zajęcia teatralno-ruchowe.

Możesz zasygnalizować początek i koniec zabawy uderzając kilka razy w bębenek. Kiedy uderzasz w bębenek poproś dzieci, aby utworzyły koło i poruszały się w nim tak, jak to robią zwierzęta w cyrku. Kiedy przestaniesz bić w bębenek niech dzieci zastygną w nieruchomych pozycjach. Następnie zaproponuj im, że gdy ponownie usłyszą dźwięk bębna mogą poruszać się tak, jakby udawały swoją ulubioną postać z bajki. Dzieci mogą też udawać, że są balwanami topniejącymi w słońcu, pisklętami wylęgającymi się z jajek lub członkami maszerującej orkiestry.

English Title: Drama and Young Children

29 Children's Research Center
University of Illinois at Urbana-Champaign
51 Gerty Dr. • Champaign, IL 61820-7469
Telephone: 217-333-1386 • Fax: 217-244-7732
Toll-free: 877-275-3227
Email: iel@illinois.edu
Internet: <http://illinoisearlylearning.org>

Illinois State
Board of Education